

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/300/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110239571
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1110239571.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: L.. U. N., bytom N. 3, N., zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., Niťová 3, Bratislava, proti odporkyni: R. N., bytom N. 2, Bratislava, zastúpená advokátkou M.. I. Y., J. 4, N., o zmenu výživného pre plnoleté dieťa a o náhrade trov konania, na odvolanie navrhovateľa a odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č. k. 10C/111/2010 - 194 zo dňa 4. apríla 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie navrhovateľa o d m i e t a.

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 893,03 eur k rukám právnej zástupkyne odporkyne JUDr. I. Y. v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom č. k. 10C/111/2010 - 120 zo dňa 21. 12. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. 3. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Co/75/2012 - 173 zo dňa 21. 2. 2013 rozhodol tak, že zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 18C/150/2009 - 109 zo dňa 26. 11. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2. 2. 2010 a navrhovateľa zaviazal platiť výživné v sume 300,- eur k rukám odporkyne od júla roku 2011 vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám odporkyne. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. O náhrade trov konania s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p. nerozhodol.

Uznesením č. k. 10C/111/2010 - 180 zo dňa 30. 4. 2013 rozhodol o náhrade trov konania tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť odporkyni trovy konania v sume 2.679,10 eur k rukám právnej zástupkyne odporkyne v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Uznesením č. k. 3Co/453/2013 - 190 zo dňa 29. 11. 2013 Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľa zrušil uznesenie prvostupňového súdu č. k. 10C/111/2010 - 180 a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac, že súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania bez uvedenia akejkoľvek úvahy, ktorá súd k použitiu príslušného ustanovenia viedla a konštatovaním, že odporkyňa bola v konaní úspešná, čo bráni odvolaciemu súdu posúdiť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutie nemôže spočívať v opise trov právneho zastúpenia, predloženým právnou zástupkyňou účastníka konania. Rozhodnutie súdu prvého stupňa mal z dôvodu nedostatku riadneho a preskúmateľného odôvodnenia za postihnuté inou vadou podľa § 212 ods. 3 O.s.p. s následkom nesprávneho rozhodnutia vo veci. Uložil súdu prvého stupňa v ďalšom konaní rozhodnúť o trovách konania a svoje rozhodnutie odôvodniť podľa § 157 ods. 2 a § 167 ods. 2 O.s.p. a vec posúdiť aj podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko navrhovateľ sa návrhom domáhal zníženia vyživovacej povinnosti zo sumy

500,- eur na sumu 200,- eur, resp. 100,- eur, pričom súd zmenil rozsudok č. k. 18C/150/2009 tak, že navrhovateľ je povinný platiť výživné v sume 300,- eur od júla 2011 a vo zvyšku návrh zamietol. Súd prvého stupňa tak mal určiť najprv pomer úspechu a neúspechu vo veci a keď dôjde k pomernému rozdeleniu trov, vypočítať skutočne vynaložené trovy u účastníka, ktorého úspech bol vyšší a bude mať tak nárok na ich náhradu. Pri určení náhrady trov právneho zastúpenia má postupovať podľa § 10 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko sa jedná o mesačné plnenie na čas neurčitý.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 142 ods. 1, ods. 2 O.s.p. a vecne tým, že navrhovateľ sa žalobným návrhom domáhal zníženia výživného zo sumy 500,- eur na sumu 200,- eur počnúc mesiacom podania žalobného návrhu, t. j. od septembra 2010, pričom súd znížil výživné na sumu 300,- eur. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ tak mal vo veci úspech v pomere 2/3, neúspešný bol v pomere 1/3.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 28. 10. 2010 žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, na pojednávaní konanom dňa 30. 11. 2011 uviedla, že súhlasí so znížením výživného na sumu 300,- eur mesačne, kedy dôvodne došlo k zmene pomerov, pričom súd konečným rozhodnutím znížil výživné na sumu 300,- eur mesačne od júla 2011. Z takéhoto stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že odporkyňa mala plný úspech vo veci, pričom úspešnosť odporkyne tak predstavuje 1/3-ina a jej právnenému zástupcovi patrí náhrada trov konania v rozsahu 1/3-iny, ktorú je povinný zaplatiť navrhovateľ. Pri určení tarifnej hodnoty súd vychádzal z ust. § 10 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu. Hodnotu sporu tak predstavuje suma 18.000,-eur (300,- eur x 12 mesiacov x 5). Odporkyni podľa § 14 ods. 1, ods. 5, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 cit. vyhlášky priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2.679,10 eur za nasledovné úkony právnej pomoci:

- prevzatie a príprava zastúpenia dňa 21. 10. 2010 - 409,54 eur (336,94 eur + 7, 21 eur + 19% DPH),
- písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej dňa 28. 10. 2010 - 409,54 eur (336,94 eur + 7,21 eur + 19 % DPH),
- účasť na pojednávaní dňa 6. 6. 2011 - 413,22 eur (336,94 eur + 7,41 eur + 20% DPH),
- účasť na pojednávaní dňa 19. 9. 2011 (odročené bez prejednávania vo veci samej) - 103,31 eur (336,94 eur + 7, 41 eur + 20% DPH/4),
- účasť na pojednávaní dňa 30. 11. 2011 - 413,22 eur (336,94 eur + 7,41 eur + 20% DPH),
- účasť na pojednávaní dňa 21. 12. 2011 (vyhlásenie rozsudku) - 103,31 eur (336,94 eur + 7,41 eur + 20% DPH/4),
- písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej dňa 9. 2. 2012 - 413,48 eur (336,94 eur + 7,63 eur + 20% DPH),
- účasť na pojednávaní na súde 2. stupňa - 413,48 eur (336,94 eur + 7,63 eur + 20% DPH).

Vzhľadom na celkovú úspešnosť odporkyne v konaní v rozsahu 1/3-iny jej priznal náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia v sume 893,03 eur (1/3 z celkových trov právneho zastúpenia 2.679,10 eur), vychádzajúc z písomného vyčíslenia právnym zástupcom odporkyne zo dňa 16. 12. 2011 a 17. 4. 2013.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že ak mal účastník vo veci čiastočný úspech, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Mal za to, že úspešnejší v spore bol navrhovateľ, čo v konečnom dôsledku konštatoval aj súd prvého stupňa, ktorý v napadnutom uznesení uviedol, že navrhovateľ bol úspešný v pomere 2/3 a neúspešný v pomere 1/3. Práve navrhovateľ tak má nárok na náhradu trov konania v podiele 1/3, nakoľko po odpočítaní úspechu odporkyne v pomere 1/3 od úspechu navrhovateľa v pomere 2/3 ostáva 1/3 v prospech navrhovateľa. Uznesenie súdu prvého stupňa tak mal za nepreskúmateľné.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie aj odporkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a odporkyni priznal náhradu trov konania vo výške 2.679,10 eur. Konštatovanie súdu prvého stupňa, ktorý dospel k priznanej sume náhrady trov právneho zastúpenia podľa pomeru úspešnosti účastníkov v konaní v pomere 2/3 - in pre navrhovateľa a plnej úspešnosti odporkyne mala za nesprávne. Ak bola odporkyňa v konaní plne úspešná, nemohol byť v konaní v rozsahu dvoch tretín úspešný aj navrhovateľ. Súhlasila s konštatovaním o plnom úspechu vo veci s tým, že jej prináleží tak plná výška uplatnených trov konania v sume 2.679,10 eur. Poukázala na to, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal zníženia výživného zo sumy 500,- eur na sumu 200,- eur mesačne, pričom podaním zo dňa 31. 1. 2011 zmenil petit pôvodného návrhu s tým, že žiadal znížiť

výživné na sumu 100,- eur mesačne, ktorú zmenu súd pripustil uznesením na pojednávaní dňa 30. 11. 2011. Ku dňu rozhodnutia súdu prvého stupňa tak navrhovateľ žiadal zníženie výživného zo sumy 500,- eur na sumu 100,-eur. Bola názoru, že súd prvého stupňa tak mal vychádzať zo sumy 200,- eur, resp. 100,- eur mesačne a pomer výpočtu úspešnosti navrhovateľa by bol potom odlišný, pretože navrhovateľ žiadal znížiť výživné v rozsahu 400,-eur. Uviedla, že nakoľko súd prvého stupňa znížil výživné len o 200,- eur a teda na sumu 300,- eur mesačne, pomer úspešnosti navrhovateľa by bol v rozsahu jednej polovice a nie v rozsahu dvoch tretín ako ustálil súd prvého stupňa. Poukázala na skutočnosť, že v prvej časti konania, od podania návrhu dňa 29. 9. 2010 do 30. 6. 2011 pritom navrhovateľovi nebolo priznané žiadne zníženie výživného, v plnom súlade s návrhom odporkyne a preto v tejto časti tak bola plne úspešná. Taktiež poukázala na skutočnosť, že v druhej časti konania od júla 2011 došlo k zníženiu výživného na sumu 300,- eur mesačne čo navrhovala aj odporkyňa, preto bola aj v tejto časti konania oproti navrhovateľovi plne úspešná. Bola názoru, že odporkyňa tak bola v konaní plne úspešná, o pomernej úspešnosti navrhovateľa tak nemožno hovoriť, keďže žiadal znížiť výživné na 100,- eur mesačne a došlo k zníženiu len na 300,- eur, t.j. na sumu navrhovanú odporkyňou.

Odvolačný súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a prejednal odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa treba odmietnuť a odvolanie odporkyne je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zmeneným dňa 31. 1. 2011 domáhal zníženia výživného na plnoletú dcéru, ktoré mu bolo určené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 18C/150/2009 - 109 zo dňa 26. 11. 2009 vo výške 500,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne, splatnú vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám odporkyne. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že súd prvého stupňa rozsudkom, č. k. 10C/111/2010 - 120 zo dňa 21. 12. 2011, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/75/2012 - 173 zo dňa 21. 2. 2013 rozsudok Okresného súdu Bratislava I 18C/150/2009 - 109 zo dňa 26.11.2009, právoplatný dňa 2.2.2010 zmenil tak, že navrhovateľ je povinný platiť výživné v sume 300,- eur k rukám odporkyne od júla roku 2011 vždy do 15 dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám odporkyne.

O náhrade trov konania naposledy rozhodol samostatným uznesením, č. k. 10C/111/2010 - 194 zo dňa 4. 4. 2014 a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyňi trovy právneho zastúpenia vo výške 893,03 eur. V napadnutom uznesení skonštatoval jednak úspešnosť navrhovateľa v pomere 2/3, ktorý sa domáhal zníženia výživného na sumu 200,- eur a ktoré bolo rozhodnutím súdu znížené na sumu 300,- eur mesačne. Súčasne konštatoval plný úspech odporkyne, nakoľko odporkyňa najprv žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, následne však súhlasila so znížením výživného na sumu vo výške 300,- eur mesačne. Ďalej skonštatoval, že celková úspešnosť odporkyne predstavuje podiel 1/3-ina s tým, že vzhľadom na celkovú úspešnosť odporkyne v konaní patrí jej právnomu zástupcovi náhrada trov konania v rozsahu 1/3-iny, ktorú je povinný zaplatiť navrhovateľ. Odporkyňa tak priznal náhradu 1/3-iny uplatnených trov voči navrhovateľovi. Uvedené rozhodnutie má odvolací súd za nepreskúmateľné a závery súdu prvého stupňa za navzájom protirečivé. Súd prvého stupňa na jednej strane skonštatoval pomerný úspech navrhovateľa a to v pomere 2/3 a na druhej strane súčasne plný úspech odporkyne, čo malo zakladať nárok odporkyne na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Súd prvého stupňa následne skonštatoval úspešnosť odporkyne v pomere 1/3-iny. Súd prvého stupňa tak nárok na náhradu trov konania odporkyne voči navrhovateľovi založil na celkovom úspechu v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Napriek tomu jej však priznal len 1/3 - inu uplatnených trov konania voči navrhovateľovi čo svedčí aplikácii § 142 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd zdôrazňuje, že sa nemožno stotožniť so záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého jeden z účastníkov dosiahol jednak plný úspech v konaní a zároveň aj čiastočný úspech v konaní (odporkyňa vo výške 1/3) popri čiastočnom úspechu protistrany a teda navrhovateľa s pomerným úspechom vo výške 2/3 - in.

Odvolací súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania v sporovom konaní sa zásadne vychádza zo zásady úspechu účastníkov v konaní podľa § 142 ods. 1, ods. 2 O. s. p.. Kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je tak miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa ako aj u odporcu. Miera úspechu vo veci pritom závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ posledným návrhom vo veci samej (č. I. 15) žiadal o zníženie výživného zo sumy 500,- eur na sumu 100,- eur, pričom z takto zmeneného žalobného petitu vychádzal aj súd prvého stupňa či odvolací súd v meritórnom rozhodnutí. Odvolací súd tak nemá za zrejmé, prečo súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z toho, že navrhovateľ sa návrhom na zmenu výživného domáhal zníženia výživného na sumu 200,- eur. Pri posudzovaní miery úspechu je tak potrebné vychádzať zo skutočností, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal zníženia výživného o 400,- eur.

V súvislosti s posúdením miery úspechu účastníkov v konaní bude taktiež potrebné vysporiadať sa s námietkou odporkyne, podľa ktorej sa navrhovateľ domáhal zníženia plnenia vyživovacej povinnosti voči plnoletej odporkyne od podania návrhu dňa 29. 9. 2010. Súd prvého stupňa totožne s názorom odvolacieho súdu však vzhliadol kvalifikovanú zmenu pomerov u navrhovateľa podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, zakladajúcu zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyne až od júla 2011. Súd prvého stupňa tak bude musieť posúdiť mieru úspechu odporkyne aj v tejto časti podľa § 142 ods. 2, O.s.p..

Odvolanie navrhovateľa odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol, nakoľko bolo podané oneskorene. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo právnemu zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 14. 4. 2014 (č. I. 195). Odvolanie navrhovateľa bolo dané na poštovú prepravu dňa 30. 4. 2014 (č. I. 198) a teda po uplynutí zákonnej lehoty podľa § 204 ods. 1 O.s.p., ktorá uplynula dňa 29. 4. 2014. Navrhovateľ bol pritom o plynutí odvolacej lehoty správne poučený a nedošlo ani k predĺženiu lehoty podľa § 57 ods. 2 veta druhá O.s.p..

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.